

REGULA Nr. 17.**Pirmā Regula par Līguma 85. un 86. panta īstenošanu**

EIROPAS EKONOMIKAS KOPIENAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 87. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā, lai izveidotu sistēmu, kas nodrošinātu, ka konkurence kopējā tirgū netiek traucēta, dalībvalstīs jānodrošina 85. un 86. panta saskaņota piemērošana;

tā kā, pieņemot 85. panta 3. punkta piemērošanas noteikumus, jāņem vērā vajadzība nodrošināt efektīvu uzraudzību un iespēju robežās vienkāršot pārvaldi;

tā kā tāpēc pamatprincipa veidā jāuzliek par pienākumu uzņēmumiem, kas lūdz piemērot 85. panta 3. punktu, savus līgumus, lēmumus un saskaņotas darbības darīt zināmas Komisijai;

tā kā, no vienas puses, šādu līgumu, lēmumu un saskaņotu darbību var būt ļoti daudz, un šā iemesla dēļ tos visus nevar pārbaudīt vienlaicīgi, un, no otras puses, dažiem no tiem var būt īpatnības, kas var mazināt to kaitējumu kopējā tirgus attīstībai;

tā kā līdz ar to pagaidām jānosaka elastīgāka kārtība attiecībā uz atsevišķām līgumu, lēmumu un saskaņotu darbību kategorijām, pārāgri nespriežot par to derīgumu saskaņā ar 85. pantu;

tā kā uzņēmumu interesēs var būt zināt, vai līgumi, lēmumi vai darbības, kurās tie ir iesaistījušies vai gatavojas to darīt, var izraisīt Komisijas rīcību, ievērojot 85. panta 1. punktu un 86. pantu;

tā kā, lai nodrošinātu 85. un 86. panta vienveidīgu piemērošanu kopējā tirgū, jāpieņem noteikumi, pēc kuriem Komisija var ciešā, pastāvīgā saskarē ar kompetentām dalībvalstu iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus šo pantu piemērošanai;

tā kā šim nolūkam Komisijai vajadzīgs dalībvalstu kompetento iestāžu atbalsts un pilnvaras visā kopējā tirgū pieprasīt tādas informācijas sniegšanu un tādu pārbaūžu veikšanu, kas nepieciešamas, lai atklātu katru līgumu, lēmumu vai saskaņotu darbību, ko aizliedz 85. panta 1. punkts, vai dominances ļaunprātīgu izmantošanu, ko aizliedz 86. pants;

tā kā, lai pildītu savu pienākumu nodrošināt Līguma noteikumu piemērošanu, Komisijai jābūt pilnvarotai adresēt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām ieteikumus un lēmumus, lai darītu galu 85. un 86. panta pārkāpumiem;

tā kā 85. un 86. panta ievērošanai un saskaņā ar šo regulu uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām uzlikto pienākumu izpildei jābūt panākamai ar sodanaudām un periodiskiem soda maksājumiem;

tā kā jāpiešķir attiecīgajiem uzņēmumiem tiesības tikt uzklausītiem Komisijā, jādod iespēja trešām pusēm, kuru intereses kāds lēmums var skart, pirms tam iesniegt savas piezīmes un jānodrošina pieņemtajiem lēmumiem plaša publicitāte;

tā kā visi lēmumi, ko Komisija pieņem saskaņā ar šo regulu, ir pakļauti Tiesas pārbaudei saskaņā ar Līgumā paredzētajiem nosacījumiem; tā kā bez tam ir vēlams, ievērojot 172. pantu, piešķirt Tiesai neierobežotu jurisdikciju attiecībā uz lēmumiem, ar kuriem Komisija uzliek soda naudas vai periodiskus soda maksājumus;

tā kā šī regula var stāties spēkā, neierobežojot citus noteikumus, ko nākotnē var pieņemt, ievērojot 87. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

faktiem, nav pamata tās darbībai saskaņā ar Līguma 85. panta 1. punktu vai 86. pantu attiecībā uz līgumu, lēmumu vai darbību.

Pamatnoteikums

Neierobežojot šīs regulas 6., 7. un 23. pantu, Līguma 85. panta 1. punktā aprakstītie līgumi, lēmumi un saskaņotas darbības un dominances ļaunprātīga izmantošana tirgū Līguma 86. panta nozīmē ir aizliegti, un par to nav vajadzīgs pieņemt iepriekšēju lēmumu.

3. pants

Pārkāpumu izbeigšana

2. pants

1. Ja Komisija pēc pieteikuma vai pēc savas ierosmes secina, ka notiek Līguma 85. vai 86. panta pārkāpums, tā var ar lēmumu likt attiecīgajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām izbeigt šo pārkāpumu.

Negatīvs apstiprinājums

2. Pieteikumu var iesniegt:

Pēc attiecīgo uzņēmumu vai uzņēmumu apvienību pieteikuma Komisija var apliecināt, ka, balstoties uz tās rīcībā esošajiem

a) dalībvalstis;

b) fiziskas vai juridiskas personas, kas apliecina savas likumīgās intereses.

Šos līgumus, lēmumus un saskaņotu darbību var darīt zināmus Komisijai.

3. Neierobežojot citus šīs regulas noteikumus, Komisija pirms lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 1. punktu var attiecīgajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām adresēt ieteikumus pārkāpuma izbeigšanai.

5. pants

4. pants

Ziņošana par jauniem līgumiem, lēmumiem un darbību

1. Līguma 85. panta 1. punktā aprakstītie līgumi, lēmumi un saskaņota darbība, kas rodas pēc šīs regulas stāšanās spēkā un attiecībā uz kuru puses lūdz piemērot 85. panta 3. punktu, jādarā zināmi Komisijai. Pirms to paziņošanas nevar pieņemt lēmumus par 85. panta 3. punkta piemērošanu.

Ziņošana par esošajiem līgumiem, lēmumiem un darbību

1. Līguma 85. panta 1. punktā aprakstītie līgumi, lēmumi un saskaņota darbība, kas pastāv šīs regulas spēkā stāšanās brīdī un attiecībā uz kuriem puses lūdz piemērot 85. panta 3. punktu, jādarā zināmi Komisijai līdz 1962. gada 1. augustam.

2. 1. punkts uz līgumiem, lēmumiem un saskaņotu darbību neattiecas, ja:

2. 1. punkts neattiecas uz līgumiem, lēmumiem un saskaņotu darbību, uz ko attiecas 4. panta 2. punkts; tos var darīt zināmus Komisijai.

6. pants

Saskaņā ar 85. panta 3. punktu pieņemtie lēmumi

1) vienīgās puses ir vienas dalībvalsts uzņēmumi un līgumi, lēmumi un saskaņota darbība nesaistās ar importu vai eksportu dalībvalstu starpā;

1. Kad Komisija pieņem lēmumu, ievērojot Līguma 85. panta 3. punktu, tā norāda lēmuma spēkā stāšanās dienu. Šī diena nedrīkst būt pirms paziņošanas dienas.

2) to puses nav vairāk kā divi uzņēmumi un līgumi tikvien kā:

a) ierobežo vienas līgumslēdzējas puses brīvību noteikt cenas vai tirdzniecības nosacījumus tādu preču tālākpārdošanai, kuras tā ieguvusi no otras līgumslēdzējas puses, vai

2. 1. punkta otrais teikums neattiecas uz tiem līgumiem, lēmumiem un saskaņotu darbību, uz kuriem attiecas 4. panta 2. punkts un 5. panta 2. punkts, un uz tiem, uz kuriem attiecas 5. panta 1. punkts un kas paziņoti 5. panta 1. punktā noteiktajā termiņā.

b) uzliek ierobežojumus pārstāvim vai rūpnieciskā īpašuma tiesību — jo sevišķi patentu, izmantojamu paraugu, projektu vai preču zīmju — izmantotājam vai personai, kas saskaņā ar līgumu pilnvarota, izmantot tiesības vai piešķirt tiesības izmantot ražošanas metodi vai zināšanas, kas saistītas ar ražošanas procesu izmantošanu un piemērošanu;

7. pants

3) to vienīgais mērķis ir:

a) standartu vai modeļu attīstīšana vai vienveidīga piemērošana, vai

Īpaši noteikumi par esošajiem līgumiem, lēmumiem un saskaņotu darbību

b) kopīgi pētījumi tehnikas uzlabošanai, ja vien rezultāti ir pieejami visām to pusēm un tos var izmantot katra no tām.

1. Ja līgumi, lēmumi un saskaņota darbība, kas pastāv šīs regulas spēkā stāšanās brīdī un ir izziņoti līdz 1962. gada 1. augustam, neatbilst Līguma 85. panta 3. punkta prasībām un attiecīgie uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības nepadara tos spēkā esošus vai nepārveido tā, lai uz tiem vairs neattiektos 85. panta 1. punktā ietvertais aizliegums vai tie atbilstu 85. panta 3. punkta prasībām, 85. panta 1. punktā ietvertu aizliegumu piemēro tikai Komisijas

noteiktajā laika posmā. Komisijas lēmumus, ievērojot iepriekšējo teikumu, nepiemēro uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām, kas nav skaidri piekrituši paziņošanai.

2. 1. punkts attiecas uz līgumiem, lēmumiem un saskaņotu darbību, uz ko attiecas 4. panta 2. punkts, kuri pastāv šīs regulas spēkā stāšanās brīdī, ja tie izziņoti līdz 1964. gada 1. janvārim.

8. pants

Saskaņā ar 85. panta 3. punktu pieņemto lēmumu darbības laiks un to atcelšana

1. Lēmumu, piemērojot Līguma 85. panta 3. punktu, pieņem noteiktam laika posmam, un tam var pievienot nosacījumus un pienākumus.

2. Pēc iesnieguma lēmumu var atjaunot, ja tiek izpildītas Līguma 85. panta 3. punkta prasības.

3. Komisija var savu lēmumu atcelt vai grozīt vai aizliegt konkrētas pušu darbības:

- a) ja pārgrozījušies kādi no faktiem, kas bijuši par pamatu lēmuma pieņemšanai;
- b) ja puses neizpilda kādu no lēmumam pievienotajiem pienākumiem;
- c) ja lēmums balstīts uz kļūdainu informāciju vai izkrāpts;
- d) ja puses ļaunprātīgi izmanto atbrīvojumu no Līguma 85. panta 1. punkta noteikumiem, kas tām ar lēmumu piešķirts.

Gadījumos, uz kuriem attiecas b), c) vai d) apakšpunkts, lēmumu var atcelt ar atpakaļejošu spēku.

9. pants

Pilnvaras

1. Pēc tās lēmuma pārbaudīšanas Tiesā Komisijai ir vienreizējas pilnvaras pasludināt 85. panta 1. punktu par nepiemērojamu, ievērojot Līguma 85. panta 3. punktu.

2. Komisija ir tiesīga piemērot Līguma 85. panta 1. punktu un 86. pantu; šīs pilnvaras var izmantot neatkarīgi no tā, vai 5. panta

1. punktā un 7. panta 2. punktā noteiktie paziņošanas termiņi ir noteicējuši.

3. Kamēr Komisija nav ieviesusi procedūru saskaņā ar 2., 3. vai 6. pantu, dalībvalstu varas iestādes ir tiesīgas piemērot 85. panta 1. punktu un 86. pantu saskaņā ar Līguma 88. pantu; tās saglabā šīs tiesības neatkarīgi no tā, vai 5. panta 1. punktā un 7. panta 2. punktā noteiktie paziņošanas termiņi ir noteicējuši.

10. pants

Sakari ar dalībvalstu varas iestādēm

1. Komisija tūlīt nosūta kompetentajām dalībvalstu iestādēm pieņemto un paziņojumu eksemplārus un kopijas no svarīgākajiem dokumentiem, kas iesniegti Komisijā, lai konstatētu Līguma 85. vai 86. panta pārkāpumu vai iegūtu negatīvu apstiprinājumu vai lēmumu par 85. panta 3. punkta piemērošanu.

2. Komisija izpilda 1. punktā noteikto procedūru ciešā un pastāvīgā sasaistē ar kompetentajām dalībvalstu iestādēm; šīm iestādēm ir tiesības izteikt viedokli par šo procedūru.

3. Pirms lēmumu pieņemšanas saskaņā ar 1. punktā ietverto procedūru un lēmumu pieņemšanas par lēmuma atjaunošanu, grozīšanu vai atcelšanu, ievērojot Līguma 85. panta 3. punktu, jāapspriežas ar Konkurences ierobežojumu un monopoluzņēmumu padomdevēju komiteju.

4. Padomdevēju komiteju veido no amatpersonām, kas ir kompetentas konkurences ierobežojumu un monopoluzņēmumu jautājumos. Katra dalībvalsts ieceļ amatpersonu, kas to pārstāvēs un kuru, ja kavēta tās ierašanās, var aizstāt cita amatpersona.

5. Konsultācijas notiek kopējā sanāksmē, ko sasauc Komisija; šāda sanāksme rīkojama ne ātrāk kā četrpadsmit dienas pēc sasaukšanas paziņojuma nosūtīšanas. Paziņojumam attiecībā uz katru pārbaudāmo gadījumu pievieno lietas kopsavilkumu un norādi par svarīgākajiem dokumentiem, un iepriekšēju lēmuma projektu.

6. Padomdevēja komiteja var sniegt atzinumu arī tad, ja kādi no tās dalībniekiem vai viņu vietniekiem nav klāt. Ziņojumu par konsultāciju iznākumu pievieno lēmuma projektam. To nepublicē.

11. pants

Informācijas pieprasījumi

1. Pildot pienākumus, kas noteikti 89. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 87. pantu, Komisija var iegūt visu vajadzīgo informāciju no dalībvalstu valdībām un kompetentajām iestādēm, kā arī no uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām.

2. Nosūtot informācijas pieprasījumu uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai, Komisija vienlaicīgi nosūta vienu pieprasījuma eksemplāru tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā atrodas uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības mītnes vieta.

3. Pieprasījumā Komisija formulē pieprasījuma likumisko pamatu un mērķi, un 15. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos sodus par nepatiesas informācijas sniegšanu.

4. Pieprasīto informāciju sniedz uzņēmumu īpašnieki vai viņu pārstāvji un — juridisku personu, uzņēmēj sabiedrību vai apvienību, kam nav juridiskas personas statusa, gadījumā — personas, kas tiesīgas tās pārstāvēt saskaņā ar likumu vai statūtiem.

5. Ja uzņēmums vai uzņēmumu apvienība nav iesniegusi pieprasīto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai sniegusi nepilnīgas ziņas, Komisija ar lēmumu pieprasa sniegt informāciju. Lēmumā precizē, kāda informācija nepieciešama, nosaka atbilstošu termiņu, kurā tā sniedzama, un norāda 15. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 16. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētos sodus un tiesības lēmumu pārbaudīt Tiesā.

6. Komisija vienlaicīgi nosūta vienu lēmuma eksemplāru tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā atrodas uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības mītnes vieta.

12. pants

Izmeklēšana saimniecības nozarēs

1. Ja kādā saimniecības nozarē dalībvalstu tirdzniecības tendences, cenu svārstības, cenu neelastība vai citi apstākļi norāda, ka attiecīgajā saimniecības nozarē kopējā tirgus konkurence tiek

ierobežota vai traucēta, Komisija var pieņemt lēmumu izdarīt vispārīgu izmeklēšanu šajā saimniecības nozarē un tās gaitā pieprasīt, lai attiecīgā sektora uzņēmumi sniedz informāciju, kas nepieciešama, lai īstenotu Līguma 85. un 86. pantā noteiktos principus un izpildītu Komisijai uzticētos pienākumus.

2. Komisija var pieprasīt, lai visi attiecīgās saimniecības nozares uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības dara tai zināmus visus līgumus, lēmumus un saskaņotu darbību, kas atbrīvoti no paziņošanas, pamatojoties uz 4. panta 2. punktu un 5. panta 2. punktu.

3. Veicot izmeklēšanu saskaņā ar 2. punktu, Komisija pieprasa arī, lai uzņēmumi vai uzņēmumu grupas, kuru lielums norāda, ka tiem ir dominējošs stāvoklis kopējā tirgū vai tie veido būtisku tā daļu, sniegtu Komisijai tādas ziņas par uzņēmumu struktūru un darbībām, kas nepieciešamas to stāvokļa novērtēšanai, ņemot vērā Līguma 86. pantu.

4. Atbilstoši piemēro 10. panta 3. līdz 6. punktu un 11., 13. un 14. pantu.

13. pants

Dalībvalstu varas iestāžu veicamā izmeklēšana

1. Pēc Komisijas pieprasījuma kompetentās dalībvalstu iestādes izdara izmeklēšanu, ko Komisija uzskata par nepieciešamu saskaņā ar 14. panta 1. punktu vai ko tā likusi izdarīt ar lēmumu saskaņā ar 14. panta 3. punktu. Dalībvalstu kompetento iestāžu amatpersonas, kuru pienākums ir izdarīt šo izmeklēšanu, darbojas uz rakstiskas pilnvaras pamata, ko izdod kompetentā iestāde dalībvalstī, kuras teritorijā pārbaude izdarāma. Šajā pilnvarā norāda izmeklēšanas objektu un mērķi.

2. Ja to pieprasa Komisija vai kompetentā iestāde dalībvalstī, kuras teritorijā izmeklēšanu izdara, šo iestāžu amatpersonām to pienākumu izpildē var palīdzēt Komisijas amatpersonas.

14. pants

Komisijas izmeklēšanas pilnvaras

1. Pildot 89. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 87. pantu, noteiktos pienākumus, Komisija var izdarīt nepieciešamo izmeklēšanu uzņēmumos un uzņēmumu apvienībās. Šim nolūkam Komisijas pilnvarotās amatpersonas drīkst:

- a) pārbaudīt grāmatvedības un citus darījumu dokumentus;
- b) iegūt grāmatvedības un citu darījumu dokumentu kopijas vai izdarīt izrakstus no tiem;
- c) pieprasīt tūlītējus mutiskus paskaidrojumus;
- d) iekļūt jebkurā uzņēmuma telpā, zemes īpašumā vai transportlīdzeklī.

2. Komisijas amatpersonas, kas pilnvarotas izdarīt šo izmeklēšanu, darbojas ar rakstisku pilnvaru, kurā norādīts izmeklēšanas priekšmets un mērķis un 15. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie sodi, ja pieprasītie grāmatvedības un citi darījumu dokumenti ir nepilnīgi. Pirms izmeklēšanas Komisija par izmeklēšanu laikus informē kompetento iestādi dalībvalstī, kuras teritorijā tā veicama, un par to, kuras amatpersonas pilnvarotas to veikt.

3. Uzņēmumi un uzņēmumu apvienības pakļaujas izmeklēšanai, kas nolikta ar Komisijas lēmumu. Lēmumā precizē izmeklēšanas priekšmetu un mērķi, nosaka tā sākuma datumu un norāda 15. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 16. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētos sodus un tiesības lēmumu pārbaudīt Tiesā.

4. Komisija pieņem 3. punktā minētos lēmumus pēc apspriešanās ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā izmeklēšana veicama.

5. Dalībvalsts, kuras teritorijā izmeklēšana veicama, kompetentās iestādes amatpersonas var pēc šīs iestādes vai Komisijas pieprasījuma palīdzēt Komisijas amatpersonām to pienākumu izpildē.

6. Ja uzņēmums pretojas saskaņā ar šo pantu noteiktajai izmeklēšanai, attiecīgā dalībvalsts sniedz nepieciešamo palīdzību Komisijas pilnvarotajām amatpersonām, lai tām būtu iespējams veikt izmeklēšanu. Dalībvalstis pēc apspriešanās ar Komisiju nosaka šim nolūkam nepieciešamos pasākumus līdz 1962. gada 1. oktobrim.

15. pants

Soda naudas

1. Komisija ar lēmumu var uzlikt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām soda naudas 100 līdz 5 000 norēķina vienību apmērā, ja tie ar nodomu vai nolaidības dēļ:

- a) sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju pieteikumā, ievērojot 2. pantu, vai paziņojumā, ievērojot 4. vai 5. pantu, vai
- b) sniedz nepatiesu informāciju, atbildot uz pieprasījumu, kas izteikts saskaņā ar 11. panta 3. vai 5. punktu vai 12. pantu, vai noteiktajā termiņā nesniedz informāciju lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar 11. panta 5. punktu, vai

c) nepilnīgi uzrāda pieprasītos grāmatvedības vai citus darījumu dokumentus 13. vai 14. pantā paredzētajā izmeklēšanā vai atsakās pakļauties izmeklēšanai, kas nolikta ar lēmumu, kas pieņemts, istenojot 14. panta 3. punktu.

2. Komisija ar lēmumu var uzlikt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām soda naudas 1 000 līdz 1 000 000 norēķinu vienību vai lielākā apmērā, bet nepārsniedzot 10 % no katra pārkāpēja uzņēmuma iepriekšējā finanšu gada apgrozījuma, ja tie ar nodomu vai nolaidības dēļ:

- a) pārkāpj Līguma 85. panta 1. punktu vai 86. pantu vai

b) neizpilda kādu no pienākumiem, kas uzlikts, ievērojot 8. panta 1. punktu.

Nosakot soda naudas apmēru, ņem vērā gan pārkāpuma smagumu, gan tā ilgumu.

3. Piemēro 10. panta 3. līdz 6. punktu.

4. Lēmumi, kas pieņemti, ievērojot 1. un 2. punktu, nav krimināltiesiski.

5. 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās soda naudas neuzliek par darbībām, kas notiek:

a) pēc paziņošanas Komisijai un pirms tās lēmuma, piemērojot Līguma 85. panta 3. punktu, ja vien tās nepārsniedz paziņojumā aprakstītās darbības;

b) pirms paziņošanas un šīs regulas spēkā stāšanās dienā pastāvošo līgumu, lēmumu un saskaņotas darbības gaitā, ja vien šis paziņojums iesniegts 5. panta 1. punktā un 7. panta 2. punktā noteiktajos termiņos.

6. 5. punkts nav spēkā, ja Komisija informējusi attiecīgos uzņēmumus, ka pēc provizoriskas izskatīšanas uzskata, ka jāpiemēro Līguma 85. panta 1. punkts un 85. panta 3. punkta piemērošana nav pamatota.

16. pants

Periodiskie soda maksājumi

1. Komisija ar lēmumu var uzlikt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām periodiskus soda maksājumus 50 līdz 1 000 norēķinu vienību dienā, skaitot no lēmumā noteiktās dienas, lai piespiestu tos:

a) izbeigt Līguma 85. vai 86. panta pārkāpumus saskaņā ar lēmumu, kas pieņemts, ievērojot šīs regulas 3. pantu;

b) atturēties no darbībām, kas aizliegtas saskaņā ar 8. panta 3. punktu;

c) sniegt pilnīgu un patiesu informāciju, ko tā pieprasījusi ar lēmumu, kas pieņemts, ievērojot 11. panta 5. punktu;

d) pakļauties izmeklēšanai, kas nolikta ar lēmumu, kas pieņemts, ievērojot 14. panta 3. punktu.

2. Ja uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības izpilda pienākumu, kura izpildi bija jāpanāk ar periodisko soda maksājumu, Komisija

var noteikt periodisko soda maksājumu kopsummā, kas ir mazāka par to, kāda būtu saskaņā ar sākotnējo lēmumu.

3. Piemēro 10. panta 3. līdz 6. punktu.

17. pants

Tiesas uzraudzība

Tiesai ir neierobežota jurisdikcija Līguma 172. panta nozīmē pārskatīt lēmumus, ar ko Komisija noteikusi soda naudu vai periodisko soda maksājumu; tā var atcelt, samazināt vai palielināt uzlikto soda naudu vai periodisko soda maksājumu.

18. pants

Norēķinu vienība

15. līdz 17. panta piemērošanai izmanto norēķinu vienību, kas pieņemta Kopienas budžeta izstrādei saskaņā ar Līguma 207. un 209. pantu.

19. pants

Pušu un trešo personu uzklauššana

1. Pirms lēmuma pieņemšanas, kā paredzēts 2., 3., 6., 7., 8., 15. un 16. pantā, Komisija dod attiecīgajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām iespēju tikt uzklauštiem par jautājumiem, kuros Komisijai ir iebildumi.

2. Pēc Komisijas vai dalībvalstu kompetento iestāžu ieskata tās var uzklaušīt arī citas fiziskas vai juridiskas personas. Pieteikumi par uzklauššanu no šādu personu puses, ja tās izrāda pietiekamu interesi, tiek pieņemti.

3. Ja Komisija gatavojas dot negatīvu apstiprinājumu, ievērojot 2. pantu, vai pieņemt lēmumu, piemērojot Līguma 85. panta 3. punktu, tā publicē attiecīgā pieteikuma vai paziņojuma konceptu un aicina visas ieinteresētās trešās personas iesniegt piezīmes noteiktā termiņā, kas nav mazāks par vienu mēnesi. Publikācijā ņem vērā uzņēmumu likumīgo interesi aizsargāt komercnoslēpumu.

*20. pants***Dienesta noslēpums**

1. Informāciju, kas iegūta, piemērojot 11., 12., 13. un 14. pantu, izmanto tikai attiecīgā pieprasījuma vai pārbaudes mērķiem.
2. Neierobežojot 19. un 21. panta noteikumus, Komisija un kompetentās dalībvalstu iestādes, to amatpersonas un citi darbinieki neizpauž informāciju, ko ieguvuši, piemērojot šo regulu, un uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu.
3. 1. un 2. punkta noteikumi nekavē publicēt vispārīgu informāciju vai pārskatus, kuros nav informācijas par uzņēmumiem.

*21. pants***Lēmumu publicēšana**

1. Lēmumus, ko tā pieņem, ievērojot 2., 3., 6., 7. un 8. pantu, Komisija publicē.
2. Publikācijā norāda pušu nosaukumus un lēmuma būtību; tajā ņem vērā uzņēmumu likumīgo interesi aizsargāt komercnoslēpumu.

*22. pants***Īpaši noteikumi**

1. Komisija iesniedz Padomei priekšlikumus par atsevišķu kategoriju līgumu, lēmumu un saskaņotu darbību, kas atbilst 4. panta 2. punktam vai 5. panta 2. punktam, pasludināšanu par tādām, par ko obligāti jāpaziņo saskaņā ar 4. vai 5. pantu.

2. Gada laikā no šīs regulas stāšanās spēkā Padome pēc Komisijas priekšlikuma pārbauda, kādus īpašus noteikumus varētu pieņemt, lai atbrīvotu no šīs regulas noteikumiem līgumus, lēmumus un saskaņotas darbības, kas atbilst 4. panta 2. punktam vai 5. panta 2. punktam.

*23. pants***Pārejas noteikumi attiecībā uz dalībvalstu varas iestāžu lēmumiem**

1. Līguma 85. panta 1. punktā aprakstītie līgumi, lēmumi un saskaņota darbība, par kuriem pirms šīs regulas spēkā stāšanās dalībvalsts kompetentā iestāde ir pasludinājusi, ka tiem 85. panta 1. punkts nav piemērojams, ievērojot 85. panta 3. punktu, nav pakļauti obligātai paziņošanai saskaņā ar 5. pantu. Dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumu uzskata par lēmumu 6. panta nozīmē; tas zaudē spēku pēc šīs iestādes noteiktā termiņa izbeigšanās, bet katrā gadījumā ne vēlāk kā trīs gadus pēc šīs regulas spēkā stāšanās. Piemēro 8. panta 3. punktu.
2. Par pieteikumiem par 1. punktā minēto lēmumu darbības pagarināšanu lemj Komisija saskaņā ar 8. panta 2. punktu.

*24. pants***Īstenošanas noteikumi**

- Komisija ir tiesīga pieņemt īstenošanas noteikumus par pieteikumu pēc 2. un 3. panta un paziņojumu pēc 4. un 5. panta formu, saturu un citām detaļām un par uzklauššanu pēc 19. panta 1. un 2. punkta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1962. gada 6. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

M. COUVE DE MURVILLE